4de. JAARGANG — CURACAO DEN 18n. JUNI 1887. — N° 181

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN

Het Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAL N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao,* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba,* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire,* — Playa.

UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre 30, Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

19 Juni *Duitsche St.* van Hamburg
22 „ *Philadelphia* „ N.-York
20 „ *City of Monticello* Marac.

CALENDARIO.
Juni.

19 DOMINGO III despues di Pentecostes.
20 LUNA S. Silverio, papa i m.
21 MARTES S. Luis Gonzaga, c.
22 RAZON S. Paulino, ob.
23 HUEBES Sta. Agripina, v. i m.
24 VIERNES *Nacemento di S. Juan Bautista.*
25 SABRA S. Adelberto, levit.

STAND DER MAAN.
N. M. 21 Juni 6 u. 16 min. A. M.

Opkomst der Zon:
20 Juni 5 ure 37 min.
Ondergang der Zon:
20 Juni 6 ure 23 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

23 Juni *City of Monticello* Maracaibo
22 „ *Valencia* naar N.-York.
30 „ *Duitsche St.* „ Hamburg.

ONDERWIJS EN MISDAAD.

—o—

Elke dwaling des harten vindt eenigermate haar reden van bestaan in een verduistering des verstands. En men kau uit die waarheid veilig de gevolgtrekking maken, dat tot de zedelijke verbetering der menschelijke maatschappij wel geen middel zoo afdoende wezen zal als de poging om den geest der menschen te verlichten door de kennis der waarheid. Het verband tusschen waarheid en zedelijkheid kan door niemand worden betwijfeld: "*Eclairez les têtes,*" zeide Victor Hugo, "*et vous n'aurez plus besoin de les couper*", maakt de hoofden wijs, en gij behoeft de menschen niet meer te guillotineeren.

Onze lezers weten met wat edel vuur men aan den wensch van den Franschen dichter gevolg heeft gegeven. Millioenen bij millioenen werden in de laatste halve eeuw èn in èn buiten Frankrijk aan het onderwijs der jeugd ten koste gelegd; scholen zonder tal opgericht en met alle geriefelijkheden voorzien; en onwillige ouders werden gedwongen, hun kinderen van het onderricht te doen genieten. Wanneer de oude scholarchen van vóór 50, 60 jaren de oogen nog eens konden opslaan en zien wat heerlijkheden de plaats innemen der vroegere bedompte lokalen, waar zij in hun tijd de ondankbare taak vervulden, die hun bij zwaren arbeid niet eens altijd genoegzaam levensonderhoud verzekerde, — dan zouden zij zich ongetwijfeld evenzeer gesticht als verbaasd gevoelen. Tot welk een hoog peil van zedelijke volmaaktheid moet in onze dagen de jeugd wel gestegen zijn, aan wier geest en vorming zooveel offers worden gebracht!......

De uitkomst beantwoordt niet geheel en al aan zulke verwachting. Veeleer kunnen wij het tegenovergestelde aannemen. Ten minste als wij een man gelooven mogen, die, wat de Fransche hoofdstad betreft, een gezag kan doen gelden, dat wel door niemand zal worden betwijfeld. Wij bedoelen den gewezen *chef de la Sûreté* te Parijs, den heer Macé, die in een onlangs van zijn hand verschenen werk, *Un joli monde*, de vrucht heeft neergelegd zijner ervaringen, gedurende een lange reeks van jaren in een gewichtige betrekking opgedaan. Voegen wij er bij, dat wij in de studie van den heer Macé in geenen deele het onmachtige en laffe gemor mogen zien van den ambtenaar, die vóór zijn tijd op non-activiteit is gesteld. Neen, de heer Macé heeft den staatsdienst verlaten met slaande trom en vliegende vaandels. Hij bleef ook na zijn aftreden en is nog altijd de vraagbaak van de hooge politieambtenaren der hoofdstad telkenmale als zij zich in moeilijkheden bevinden, waarin zij geen uitweg zien, maar waar het heldere hoofd en de langdurige gewoonte van den veteraan raad weten en raad geven.

Tot zoover over onzen zegsman, die overigens niet alleen staat. Hij zou o. a. kunnen wijzen op een adellijken medestander, den graaf d'Haussonville, die in een reeks van studiën onder den titel *l'Enfance à Paris* tot dezelfde resultaten komt als de gewezen *chef de la Sûreté*. Wij kiezen de getuigenis van den laatste, omdat het ons voorkomt krachtiger te zijn, naarmate een voordurend ambtelijke betrekking tot de wereld der misdaden meer waarborg oplevert voor nauwgezetheid en kalm oordeelen, dan een tijdelijke en uit den aard der zaak menigmaal slechts oppervlakkige kennismaking.

—

De heer Macé dan, die in zijn boek de door ons aangehaalde woorden van Victor Hugo vermeldt, laat daarop de volgende zinsnede zijn eigen meening vertolken: "*Depuis* 1831 — zegt hij, toen Victor Hugo die woorden sprak — *les têtes n'ont pas manqué d'éclairage, et notre illustre poète doit être satisfait: on les coupe rarement; mais les crimes n'ont fait qu'augmenter avec le progrès de l'instruction et prennent des proportions incalculables.*" Sedert 1831 heeft het voor de hoofden waarlijk niet aan verlichting ontbroken, en onze beroemde dichter zal het tot zijn voldoening bemerkt hebben: er wordt maar weinig meer geguillotineerd; doch de misdaden zijn steeds toegenomen in evenredigheid met den vooruitgang van het onderwijs, en haar getal neemt ontzaglijke verhoudingen aan.

En inderdaad, wat onze zegsman tot bewijs van zijn stelling aanvoert, doet de haren te berge rijzen omtrent de verdorvenheid, die gelijken tred hield met den voortgang van het onderwijs. 't Zijn niet zoozeer de allervreeselijkste omstandigheden onder welke de door hem vermelde misdaden plaats grepen; niet eens de afschuwelijke verdierlijking, waarvan de daden der monsterachtige moordenaars getuigen; evenmin de hondsche onbeschaamdheid, waarmede de gepleegde wandaad wordt bekend, — maar wat de heer Macé ontrust, wat hem met bezorgdheid voor de toekomst vervult, 't is de jeugdige leeftijd der meeste misdadigers. "Vóór een twintigtal jaren," zoo zegt hij ergens in zijn boek, "vóór een twintigtal jaren waren alle dieven menschen op leeftijd. Tegenwoordig zijn zij heel wat vroeger rijp; op hun twaalfde jaar zijn zij zakkenrollers, op hun vijftiende jaar inbrekers, op hun twintigste jaar moordenaars. En zij moorden op een wijze, zóó verfijnd als tot dusver onbekend was."

—

Men maakt den heer Macé de opmerking, dat de armoede, de ontberingen voor de bevolking dan ook veel grooter zijn, dan vroeger; dat de toenemende misdaad haar verklaring vindt in een toenemend gebrek; dat bij een groote welvaart ongetwijfeld het cijfer der misdaden zou afnemen. Het antwoord luidt te krachtig, om het niet in 't oorspronkelijke weer te geven. "*Erreur! Généralement la faim y est étrangère. L'enfant ne bute pas en dérobant un pain ou un gâteau. Son premier vol se commet dans un bazar, par un couteau ou un porte-cigarettes.*" Onwaar! In den regel heeft de honger met de misdaad niets uit te staan. Een kind begint niet met het ontvreemden van een brood of een gebak. Zijn eerste diefstal gebeurt in een winkel, waar hij een mes of een sigarenkoker wegneemt.

Zoo spreekt iemand, die het weten kan en die daarmeê tevens den mond stopt der zoogenaamde philantropen, die het afdoend geneesmiddel van het toenemend zedenbederf zien in "arbeiderswoningen," "goedkoope en goede levensbehoeften," enz. 't Is een feit, dat overal door de ondervinding wordt bewezen: dat niet de *armoede* de meeste slachtoffers maakt.

Wat dan?—" De opvoeding," antwoordt de heer Macé, " die men tegenwoordig aan de jeugd geeft, levert geen waarborg van zedelijkheid. 't Is waar, men leert daarmeê de jeugd goed Fransch spreken, maar zou het niet beter wezen, haar te leeren het goede te doen?

" Door *manuels civiques*, door Broeders en Zusters de scholen uit te jagen, door het godsdienstig geloof te smoren, zal men geen kind tot wroeging brengen en tot berouw.

" De wettenmakers van onzen tijd gaan uit van het denkbeeld, dat de jeugd, als zij maar onderricht wordt, haar eigen leidsman wel kan wezen en zich-zelve een regel van zedelijkheid zal stellen."

—

Nog eens, wat dan? — Zullen wij het verband ontkennen, dat tusschen onderwijs en deugd,

onwetendheid en misdaad steeds werd erkend? In geenen deele! Maar wij onderschrijven met den heer Macé het woord waarmeê eens dezelfde dichter, die het onderwijs hierboven aanprees als een middel om de misdaad van de aarde te doen verdwijnen, een behartigenswaardige les heeft neergeschreven. *"L'ignorance,"* zeide Victor Hugo, *" vaut mieux que la mauvaise science."* Liever onwetendheid dan verkeerde wetenschap.

Liever onwetendheid dan een *onvolledige* wetenschap. Kennis van enkel natuurlijke oorzaken en gevolgen, zonder begrip van hoogere wetten dan binnen den kring liggen van menschelijke bevatting, zal, naarmate zij overvloediger wordt meêgedeeld, de begeerte naar stoffelijk bezit en genot doen toenemen, tot zij gedwongen wordt, voor de onbevredigde begeerte de voldoening te gaan zoeken in de misdaad.

Liever onwetendheid dan *partijdige* wetenschap. Op zich-zelve beschouwd, is de verspreiding van kundigheden een geheel onverschillige zaak. Of iemand lezen kan en schrijven en rekenen, op zich-zelven maakt het hem niet beter noch minder goed. Het komt er maar op aan, waartoe hij die middelen bezigt: tot verlichting dan wel tot verduistering van zijn geest.

Liever onwetendheid vooral dan *ongodsdienstige* wetenschap. *Laissez au peuple qui travaille et qui souffre la croyance à un monde meilleur.* Laat aan het volk, dat werkt en lijdt, het geloof aan een beter leven. Wat er gebeure, de straf der zonde zal eerst dàn eindigen wanneer de zonde-zelve is uitgeboet. Lijden en ontbering blijven steeds veler lot. Een kennis, die zou strekken om het geloof aan een vergelding in een ander leven weg te nemen of ook maar te verzwakken, is erger dan een onwetendheid, die, met het geloof aan hemel en hel gepaard, toch nog altijd de „ wetenschap der heiligen " kan zijn.

INGEZONDEN.

Tot hiertoe heeft men weinig of geen Commentaren op de Concessie en op het plan van de overbrugging der haven, onder de oogen gekregen. Des te meer Commentaren komen er dagelijks onder het bereik van het gehoor; want niet weinig wordt er over die verkregen concessie gesproken, en niet weinig wordt dat plan gecritiseerd. Sommigen, voor wie geld alles is, berusten er in, omdat het zonder twijfel eene winstgevende onderneming is, maar hebben toch het bezwaar dat alle winst buiten het land gaat.

Anderen bestrijden het plan, omdat de brug al licht eene belemmering voor de scheepvaart zal zijn. Eenigen zijn er met hand en tand tegen om reden dat 't een noodzakelijke verwijdering inhoudt van de zoogenaamde "pontjes" die aan zoovele arme tobbers het dagelijksch onderhoud bezorgen; — en zoo heeft bijna iedereen zijn meening en spreekt er over met het grootste vuur en met eene overtuiging of 't zijn eigene zaak ware.

En niet slechts het plan zelf wordt over en weder besproken en beoordeeld en soms veroordeeld, maar ook over de uitvoering wordt gediscuteerd dat 't een aard heeft.

Wat zal 't voor een brug zijn? Een schipbrug, een draaibrug of een ophaalbrug! Elk een heeft zijn voorstanders en, zijn verdedigers, over elk in 't bijzonder wordt het voor en tegen bepleit. Tegenover zulk een mengeling van gedachten en zienswijze kan 't zijn nut hebben, eens ronduit in weinige woorden onze bescheiden meening te openbaren, hoofdzakelijk ook om reden dat wij vernomen hebben dat de "Concessiehouders" bepaald tot een schipbrug zullen besluiten.

Want of de brug met het ontegenzeglijk gemak dat zij zal aanbrengen al of niet stoffelijk nadeel zal veroorzaken voor Curaçao, blijft voortaan buiten quaestie, wijl reeds de concessie verleend is en begin van uitvoering heeft.

Zoo 't waar is dat daardoor werkelijk het grootste gedeelte der pontjesvoerders van hunne dagelijksche verdiensten beroofd worden, dat bijgevolg het "leegloopen" het stelen en "'t van het land gaan" bevorderd en in de hand gewerkt wordt— wij zouden zeker niet vóór de Concessie gestemd hebben. Maar dit blijft altijd nog een onbesliste vraag. Gelijk men telkens in wetenschappelijke tijdschriften met zwaarwegende redenen en met statistieken bepleit en verdedigd vindt, dat toepassing van machineriëen de armoede niet vermeerdert, — zoo zou 't ook niet vermetel zijn te willen bewijzen dat bevordering van vooruitgang op Curaçao door het gebruik van ferry-booten en door het aanleggen van bruggen geen grooter gebrek en armoede zal aanbrengen. Maar wat er van zij, de Concessie is een feit en bijgevolg is den criticus opzichtens dat punt het zwijgen opgelegd. Zooals wij zeiden: de concessie-houder Mr. L. B. Smith schijnt reeds besloten te hebben tot het leggen van een schipbrug.

Wij voor ons zouden gaarne zulk eene brug over de haven gebouwd willen zien die alleszins doelmatig en gemakkelijk is voor de passage en tegelijk een sierlijke vorm heeft. Van een hangbrug kan hier geen sprake zijn, evenmin, — zoo dunkt ons na rijpe bestudeering — van een ophaalbrug; dus heeft men slechts te kiezen tusschen een schipbrug of een draaibrug.

Welnu, het voordeel van groot gemak, en de eigenschap van sierlijkheid zal wel niemand aan do eerste willen toekennen. Integendeel, wijl de opening hier somwijlen zeer breed zal moeten zijn om gevaar van aanvaring te voorkomen zal het in — en uithaken der pontons dikwijls eene langdurige en vervelende stremming der passage ten gevolge hebben, vooral als wind en stroom zich laten gelden.

Als bij een schipbrug, de passage niet meer dan gemiddeld viermaal per week voor ongeveer een half uur gestremd zou zijn, dan zouden wij reeds van geluk mogen spreken en 't is toch nogal geen kleinigheid: meermalen in de week een half uur. Daarbij geeft 't een onoogelijk ouderwetsch gezicht, zulk een schipbrug die met ter tijd zelfs afzichtelijk zal zijn; alles behalve een sieraad of verfraaiing voor de haven. Vlakweg gezegd: ik vind zulk een ouderwetsch plan, waarvan de uitvoering alles behalve schoon zal zijn, een Amerikaan, een zoon van het land der Machinieriëen en uitvindingen, geheel onwaardig.

Maar is dan een draaibrug uitvoerbaar en zal die minder stremming veroorzaken, en is zulk een brug schooner van vorm? Schooner is ze; dit is buiten allen twijfel. En zulk eene brug veroorzaakt geen stremming als men bemerkt, dat er volstrekt geen ingewikkeld machinerie noodig maar een krachtig raderwerk voldoende is om een draaibrug van ongeveer 70 meter lang met behulp van twee of drie man in ongeveer 5 minuten tijds open- en dicht te draaien.

En nu de uitvoerbaarheid. Daarvoor bestaat geen moeilijkheid. Leg de brug op hare natuurlijkste en schoonste plaats, recht tegenover de Breede-straat. Hoe gemakkelijk en met hoe weinig onkosten is dan de pier die het draaimechanisme draagt, te fundeeren in de ondiepte aan de Overzijde, waar geen kleine schoener zelfs zich zal wagen. Wanneer men aan den kant van de Breedestraat een gedeelte van den afstand afneemt voor een vaste brug tot zoover de ondiepte daar gaat, dan krijgt men een span van volstrekt geen buitengewone afmeting, terwijl de ruimte van doorvaart voor schepen en booten, dezelfde blijft als thans. Natuurlijk wordt dan aan den kant van Otrobanda, de brug korter dan aan de zijde der Poenda maar dat doet voor een draaibrug niets ter zake, wijl aan de korte zijde dan balance-gewicht wordt aangebracht. Hetzelfde plan zou kunnen uitgevoerd worden, als de brug meer noordwaarts, b. v. bij het huis van den havenmeester, kwam te liggen; de span zou dan slechts grooter dienen te worden. Maar zal een draaibrug niet kostbaarder zijn dan een schipbrug?

Ik zou zelfs durven beweren dat, als men alles te zamen rekent, én onderhoud én benoodigd personeel, een schipbrug kostbaarder is dan een draaibrug; in elk geval gaan de kosten van de laatste niet boven die der eerste.

Mochten nu de bestellingen voor de schipbrug nog niet gedaan zijn, dan hopen wij, dat onze verklaring een weinig zal bijdragen tot een meer geriefelijke passage en tot meerdere verfraaiing van de haven.

H. F.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-besluiten.

Curaçao, den 16n. Juni 1887.

De Heer *P. A. Risch*, waarnemend Gouvernements-geneeskundige op *Bonaire*, op zijn verzoek met ingang van 1o. Juli a. s. eervol ontheven van de verdere waarneming dier betrekking.

Ter Gouvernements-Secretarie zijn ter inzage van belangstellenden nedergelegd het „ Bericht aan Zeevarenden, uitgegeven door de Afdeeling Hydrographie van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage" Ni. 19 en 20.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

— De Heer Koloniale Ontvanger brengt het publiek in herinnering dat, te beginnen met de maand Juli met uitzondering van de vijf eerste werkdagen van elke maand benevens zon- en feestdagen, dagelijks en gedurende de gewone kantooruren bij hem gelegenheid zal bestaan tot het inwisselen der ingetrokken wordende koperen pasmunt voor dergelijk bronzen betaalmiddel.

— Uit St. Domingo schrijft men aan *De Vrijmoedige*, dat bij de regeering het voornemen bestaat om een vorstel te doen ter herziening der Constitutie Dit zal waarschijnlijk geschieden met het doel om den tijd, gedurende welken een President aan het bewind mag blijven, van twee jaar te brengen op vier.

NEDERLAND.

— Den 12n. Mei jl. is de Zeer Eerw. Heer B. H. Brinkman, pastoor te Schiedam, in den ouderdom van ruim 60 jaren overleden. Het overlijden van dezen ijvervollen priester is niet slechts een groot verlies voor de aan zijne zorg toevertrouwde geloovigen maar ook voor de letteren en de wetenschap. Zijn boek de *Sterrenhemel* heeft getoond met hoeveel vrucht hij een der moeielijkste wetenschappen, de sterrekunde, beoefende. Als polemisch schrijver maakte hij zich ook gunstig bekend in verschillende uitgaven van het *Familieblad* hetwelk hij sedert jaren dirigeerde en die een religieus-politiek karakter hadden. Ook heeft hij gedurende een reeks van jaren duizenden door zijne pen onderwezen.

Mogen velen hem in hunne gebeden gedachtig zijn!

De liberale partij in de Kamer krijgt een geduchte afstraffing van de liberale *Arnh. Ct.*, over haar houding bij de tegenwoordige Grondwetsherziening. Zij schrijft volgenderwijze:

Wij kunnen der liberale partij in de Kamer geen onverdeelden lof over hare opvatting van het partijbelang toebrengen. Had zij werkelijk de toekomst der liberale zaak, gezwegen van de kleingeestige vragen naar een tijdelijk in de minderheid zijn, naar een tijdelijk niet vervullen van ministerieële en andere hooge betrekkingen door belijders van de liberale leer, willen dienen, zij had tot deze Grondwetsherziening niet medegewerkt vóórdat zij voor zichzelve, als partij, wist wat zij wilde. Wat in 1848 aanwezig was, een geformuleerd programma van eischen en wenschen, heeft de liberale partij bij deze Grondwetsherziening ontbroken. Tijd van voorbereiding ontbrak niet. Zoodra Kappeyne met de geïmproviseerde herziening op het tapijt kwam, was de zaak aan de orde, en eene politieke partij, die meerderheid of nagenoeg meerderheid was, had haar terstond moeten aangrijpen, om althans in eigen boezem tot overeenstemming, tot een geformuleerd programma te komen. Dit is op eene onvergeeflijke wijze verzuimd geworden; men heeft zich in allerlei kleine quaesties verdiept en het groote verwaarloosd. De verwarring, welke wij beleefd hebben en nog beleven, is er het gevolg van. Hoewel de voorstellen tot Grondwetsherziening reeds bijna vier jaren oud zijn, werden zij in de Kamer zoo weinig bestudeerd, dat men thans, wanneer de discussie over gewichtige hoofdbeginselen aanvangt, dikwijls zelfs Maandags nog niet weet te voorspellen in welken zin de liberale partij Dinsdags daarover stemmen zal. Vandaar de geïmproviseerde amendementen en subamendementen, de invallende gedachten, de plotselinge wendingen, waaraan de laatste maanden zoo rijk zijn geweest; vandaar, dat de Grondwetsherziening, in spijt van de liberale meerderheid, tot stand gebracht wordt door eene tusschen alle partijen zwalkende, en alleen aan de onmacht van deze kracht ontleenende Regeering, welke door eene groote mate van brutaliteit op de gewichtigste punten — we denken aan de kiesrechtregeling en aan de samenstelling der Eerste Kamer — de liberale meerderheid tot haren wil brengt en in onvrijzinnige en dubbelzinnige regelingen doet bewilligen.

BUITENLAND.

— In den loop dezer week hebben wij de nieuwsbladen niet ontvangen, waaraan wij gewoonlijk onze telegrafische berichten uit Europa ontleenen. De *Cur. Courant* van gisteren bevat de volgende tijdingen, voorkomende in de bulletins en couranten van Trinidad en Venezuala:

Men zegt dat de vredelievende toon van de Duitsche pers geenszins eene verzoening van Frankrijk ten doel heeft, doch wel het vergemakkelijken van goede betrekkingen met Rusland, en men is overtuigd dat mochten de beide Keizers bijeenkomen en een bondgenootschap aangaan, de vrede voor 5 jaren zal worden verzekerd.

De Keizer van Duitschland is bedenkelijk ziek.

Ferron zal groote vermindering van militaire uitgaven in Frankrijk voorstellen.

De bladen in Frankrijk vallen Grévy hevig aan, omdat hij, tijdens de crisis, gedreigd had zijn ontslag te nemen als de samenstelling van een Kabinet Rouvier niet slaagde.

Grévy zegt dat, zoo het Ministerie valt er eene groote politieke verwarring te Parijs zal ontstaan, en dat deze op een dictatuur zal uitloopen, waardoor Frankrijk in een buiten-en binnenlandschen oorlog zal worden gewikkeld.

ROME.—Een dépêche uit Londen luidt: "Uit Rome meldt de *Daily News*, dat Rusland en het Vaticaan onderhandelen over eene hereeniging van de Grieksche en de Roomsche Kerk. De Paus zou in een goeden uitslag der onderhandelingen gelooven en de Grieksche Kerk willen vergunnen hare eigene gebruiken te behouden."

Wij willen niet de minste verantwoordelijkheid van dit onwaarschijnlijk bericht dragen, te onwaarschijnlijker, daar Rusland steeds het Vaticaan links heeft laten liggen en in den laatsten tijd nog niet de minste toenadering heeft betoond.

Het bericht blijve dus geheel voor rekening der *Daily News*.

—In eene allocutie, in de vorige maand gehouden, maakte de Paus uitdrukkelijke melding van zijne pogingen om den godsdienstigen vrede met Pruisen ten einde te brengen en van de bevredigende gevolgen die daardoor aan de Kerk verzekerd zijn geworden. Desbetreffende sprak Z. H., o. a., het volgende:

"Wij gevoelden ons meer betrokken in de onheilen van den godsdienstigen strijd met Pruisen, en daar Wij alleen niet in staat waren die te herstellen, ten gevolge van de moeilijkheden die Ons in den weg stonden, vroegen Wij de medewerking der Duitsche Bisschoppen en van de Katholieke Afgevaardigden in de Pruisische Kamer, van wier standvastigheid en eensgezindheid de Kerk heilzame vruchten verworven heeft en nog grootere diensten verwacht. Aan de billijke en vreedzame gevoelens van Keizer Wilhelm is het te danken, dat de Pruisische Regeering de gewichtigste ongelegenheden heeft weggeruimd en ook de verschillende voorwaarden van den vrede aangenomen, waardoor eenigen der vroeger in Pruisen tegen de Kerk bestaande wetten ingetrokken en anderen verzacht zijn geworden.

"Er blijft nog iets over dat volbracht moet worden, maar wij moeten ons verheugen met hetgeen wij gekregen hebben, en, bijzonderlijk, ten opzichte van de concessies aan den Paus om vrij te handelen in het bestuur der Kerk in Pruisen. Wij twijfelen niet of Wij nog de beste resultaten kunnen verwachten ook in andere deelen van Duitschland, nl. in Hessen-Darmstadt.

"Geve God dat Italië, bijzonderlijk dierbaar aan Ons, den geest van vrede moge deelen, waarmeê Wij bezield zijn jegens alle landen. Ons vurigste wensch is, dat Italië zijn ongelukkig geschil met het Pausdom, wiens waardigheid hoofdzakelijk geschonden wordt door de samenzwering der secten, ter zijde legge. De meeningen om tot een verzoening te komen, zijn om den Paus in een toestand te stellen, waarin hij aan geen macht onderworpen is in het bezit van volle en werkelijke vrijheid, hetgeen verre van Italie te benadeelen, veel zal medewerken tot zijn vooruitgang."

PARIJS.—De Parijsche bladen maken een brief van Lamoureux bekend, waarin deze verklaart difinitief van de verdere opvoering van *Lohengrin* af te zien. In den brief staat ook het volgende:

"Het is mijne zaak niet, de manifestatiën te qualificeeren, welke plaats gegrepen hebben inweerwil van de ontvangst, welke de pers en het publiek het werk bereid hebben, dat ik op eigen risico in het belang van de kunst op het Fransche tooneel opgevoerd heb. Om redenen van hoogeren aard zie ik thans van verdere opvoeringen af, in het bewustzijn, dat ik enkel en alleen als kunstenaar gehandeld heb en met de vaste overtuiging, dat ik de goedkeuring van alle lieden van eer zal wegdragen."

—Aan de *Républicain Orléannais* werd uit Metsz geschreven, dat twee nachten achter elkander een Fransche vlag op een der boomen, welke het standbeeld van maarschalk Ney omgeven, geplant is. Tweemaal werd de vlag door de politie afgerukt en verscheurd; daarna werd de boom omgekapt, en de politie beloofde 100 mark voor hem, die den vlaggenuitsteker zou aanbrengen.

Spoedig ontving de politie een naamloozen brief, waarin het adres van den dader werd opgegeven. Een brigade agenten rukte naar de aangewezen woning en vond den bewoner aan waterzucht lijdende, waardoor de man sedert maanden belet was geworden uit te gaan. De agenten ontstaken natuurlijk in woede, welke in razernij veranderde, toen zij den volgenden morgen op de plaats van den omgekapten boom een houten bord vonden met de woorden: "*Mourir pour la Patrie!*"

—De *Nordd. Allg. Ztg.* bespreekt volgenderwijs het mobilisatie-ontwerp van een Fransch legercorps:

Hoewel deze proeve van mobilisatie, eerst in de maand October moet plaats hebben, zal de uitwerking, welke dit bericht in Fransche militaire kringen maakte waarschijnlijk zich veel vroeger doen gevoelen. Daar namelijk het legercorps, dat voor deze proeve wordt uitgekozen, eerst op het laatste oogenblik zal worden aangewezen, kan men begrijpen, voorondersteld, dat deze keuze worde beperkt tot de in het Westen en het Zuiden van Frankrijk gestationeerde corpsen, dat alle bevelhebbers van legercorpsen in tijds alle noodige maatregelen zullen nemen om ieder legercorps op zich zelf in staat te stellen, onmiddellijk op oorlogsvoet te zijn uitgerust, voor het geval, dat hun cops zou worden aangewezen.

Wat de corpsen betreft, die in het Noord-Oosten en de omstreken van Parijs in garnizoen liggen, zij hebben van nu af aan een voorbeeld uit het oogpunt van hun staat van voortdurende uitrusting.

Aldus beschouwd, heeft de strekking van het door Grévy onderteekende ontwerp eene veel grootere beteekenis, dan op het eerste gezicht wel scheen.

—De Zusters van St. Vicentius à Paulo, die het liefdadigheidsgesticht der *Rue des Petites Ecuries* bij St. Eugène, bedienden, hebben van de Regeering bevel ontvangen dat zij vóór den 30 dezer maand het gesticht moeten ontruimen.

BERLIJN.—Er schijnen groote wijzigingen in de diplomatieke werking der Europeesche Mogendheden op handen te zijn. Eene dépêche uit Weenen meldt het volgende:

"De polemiek der *Nordd: Ztg.* over het vraagstuk betreffende Bosnië, wordt hier aangezien als het uitdrukkelijk verlangen van Von Bismarck, om tot allen prijs de vriendschap van Rusland te behouden, en desnoods het verbond met Oostenrijk te laten varen."

Het zal niet ongepast zijn, hier aan een woord te herinneren van Katkoff, den tegenstander van Von Giers, die kort geleden in de *Mosk. Wied.* eene vergelijking maakte tusschen de Russische en de Duitsche strijdkrachten. Hij schreef:

"De maatregelen, welke het Duitsch gouvernement tegenwoordig neemt, zijn berekend om het overwicht te behouden. Welnu, de toestand van het Russische landleger is voldoende; de regeering zorgt nu ook voor de ontwikkeling harer vloot."

Deze woorden zijn beteekenisvol. Zij moeten Duitschland en ook Engeland zonderling in de ooren klinken.

—Zie hier hoe een Protestansch dagblad, de *Kirchl. Evangel. Ztg.*, zich uitlaat over den vooruitgang der Katholieke Kerk in Duitschland.

"Sedert eenige jaren zien wij de Katholieke Kerk in Duitschland een luister en invloed verwerven, welke met den dag toenemen. Terwijl onze Kerk dreigt onder te gaan wegens de onverschilligheid der hoogere en den haat der arbeidende klassen, heeft Rome zich meester gemaakt van de sympathie der vorsten, des adels, der midden-klassen, der land-en werklieden.

"De Duitsche Katholieken hebben een schitterende strijd doorstaan tegen de machtigste monarchie der aarde, en zij hebben overwonnen. Gedurende tien jaren is het Centrum het parlementair hoofd geweest van den Rijksdag, en thans, dank zij hunne krachten, hebben de eischen der Katholieken voldoening erlangd.

"Te gelijkertijd heeft de Katholieke Kerk een grooten invloed verworven op sociaal terrein. Hare bedrijvigheid heeft den triomf van het socialisme verhinderd, en hij wordt beschouwd te zijn de bewerkster der groote economische hervormingen, als het beginsel waaruit de sociale wedergeboorte moet ontstaan.

"Het kan niet ontkend worden, dat de Katholieke Kerk reeds in vele opzichten de Protestantsche heeft overtroffen, en dat zij zich beijvert hare meerderheid te handhaven en te doen toenemen. Hare bedrijvigheid groeit met den dag aan; zij ziet zich door gouvernementen ingeroepen, door parlementen gediend en geacht, door volkeren gewaardeerd. Zij is eene groote macht, waarmede rekening moet gehouden worden."

Een Fransch dagblad, deze woorden teruggevende, voegt er bij dat de schrijver van het artikel is de Evangelische predikant Stocker, de hartstochtelijkste vijand der Katholieke Kerk.

MADRID.—De Spaansche regeering heeft ongunstige berichten van Cuba ontvangen, waar het rooverwezen zich uitbreidt. De kusten van Honduras en Florida worden door kruisers bewaakt, omdat de Creoolsche uitgewekenen vrijscharen vormen, met het doel die naar de ontevreden streken van Cuba te doen oversteken.

LONDEN.—Onder het 50jarig bewind van koningin Victoria stierven in Ierland 1.224.000 menschen door hongersnood, 3.668.000 werden verdreven, 4.187.000 emigreerden.

WEENEN.—Met afgrijzen heeft men in de vorige maand in het Oostenrijksche Parlement een interpellatie van een afgevaardigde gehoord over de ernstige en zelfs schandelijke misbruiken, die in het groote hospitaal der hoofdstad heerschen. Dit hospitaal behoort aan den Staat. Geregeld worden daar 2.000 zieken verpleegd. De geheele administratie en al het personeel bestaat uit leeken.

Volgens voor de parlementaire rechtsbank gedane openbaringen ontvangen de zieken bedorven vleesch, beschimmeld brood en verwekt de maaltijd bepaald walging; zij worden door de bewakers en bewaksters bestolen en geëxploiteerd, die gezamenlijk den handel in tabak, sigaren, jenever en banket enz. voeren; de bewakers van beide sekten verlaten des nachts het gebouw zonder verlof, door den portier eenig drinkgeld te geven, die hen dan doorlaat. De hoofddirecteur en de geneesheeren bewonen in het gebouw vorstelijke vertrekken, en de localen der ongelukkige zieken bevinden zich in hoeken, waar het hun volstrekt aan lucht en licht ontbreekt. Dit alles is der administratie bekend, en deze doet niets om in dien ellendigen toestand verandering te brengen.

Gedurende de redevoering van den afgevaardigde legde de vergadering herhaaldelijk hare diepe verontwaardiging aan den dag, die onderbrekende met den eisch, dat de geheele administratie voor het correctioneel gerecht zou verschijnen.

De minister, die op de interpellatie antwoordde, durfde niet de minste beschuldiging loochenen en verklaarde, dat hij den provincialen gouverneur onverwijld order zou geven eene enquête hieromtrent in te stellen en een einde te maken aan deze misbruiken.

PAPA GREGORIO VII
I
REI ENRIQUE IV.

[*Fin.*]

—o—

Inhusticianan di Rei Enrique tabata pidi venganza, i sinembargo Papa Gregorio tabata indeciso: Gregorio no tabata kier desgracia di Enrique, ma é tabata exhorta e Rei manera un tata; é tabata pidié i rogué, p'é bolbe riba bon caminda, por último é mester a amenazé coe excomulgacion. Enrique tabata conoce consecuencia grandinan di e poder-ai, koe Papa a recibi di Dios mes, ma apesar di esai é no a troca su comportacion; al contrario, el a sigui comete su crimennan. Pasobra Papa kier a restablece diciplina eclesiástica, Enrique tabata instiga contra Su Santidad, e padernan koe el a pone contra toer ley di Iglesia; el a nenga di bolbe doena e misanan i toer nan propiedad koe el a horta, i hasta el a bai asina aleuw koe el a convoca un concilio di *su* obispo i preladonan, koe a excomulga Gregorio i desconocé como Papa.

Papa i su obisponan tabata reunir den misa di San Juan di Laterano na Roma. Aí Roeland, encargado di Rei Enrique, a drenta i el a dirigié na Gregorio coe n'e palabranan-aki: "Rei, mi Senjor, i toer obisponan di afor i di den Italia ta pone nan resolucion na bo conocementoe, koe bo meste abandona 'unbe Silja di San Pedro i Iglesia di Roma, koe bo a usurpa, pasobra no ta hustoe pa bo ta elevar na un honor asina grandi sin poder di obisponan ni sin consentimiento di Rei." Despues Roeland a bisa dirigiendo é na obisponan: "Na boso, mi roemannan, mi ta participa, koe dia di Pentecostes boso meste bai dilanti di Rei, pa é doena boso un Papa i Tata, pasobra esaki (moestrando riba Gregorio) no ta un Papa ma un tiger feroso i sangriento." Apenas Roeland a caba di pronuncia e palabra impionan-ai, toer noblenan di Roma, koe tabata presente, a cai riba dje, i nan lo a tiré na pia di Papa, si Su Santidad mes no a salbé.

Gregorio asina profundamente insultar, jen di calma i dignidad, a pacigua e noblenan. "Mi jioenan,"—Papa dici—"no stroba paz di Iglesia coe un revolucion. Esaki ta e tempoenan di peligro, di cual Santa Escritura ta papia, den cual lo tin hende, koe ta stima nan mes: avaro, orguljoso, vano, i esnan kóe ta desobedecido na nan tata. Meste tin escándalo, i Senjor a bisa, koe El a manda nos manera carné meimei di tigernan. Nos meste uni dulzura di palomba coe prudencia di colebra, i, sin odia ningun hende, nos meste soporta e loconan, koe kier viola leynan di Dios. Nos a biba hopi tempoe na paz. Dios kier bolbe muha Su cosecha coe sanger di victimanan. Si ta necesario, larga nos prepara nos pa moeri manera mártir pa ley di Dios, i koe nada por separa nos for di amor di nos Senjor Hesu Cristoe."

E mes calma-ai Gregorio tabatin semper, hasta ora é tabata lesa, coe su mes boca, e carta insultantenan di Rei, koe tabata doené e titulo-aki: "Na Hildebrand, no Papa, ma un pader falsoe."

I ta na e tempoe-ai, riba pidimentoe di 110 obispo, koe tabata reuni p'esai. Papa Gregorio, invocando San Pedro, a pronuncia sentencia di excomulgacion contra Rei Enrique na nomber di Dios Todopoderoso.

Coe fiesta di Resurreccion Rei Enrique tabata na Utrecht, na oenda su encargado Roeland a jega for di Italia, i el a moestra Enrique e sentencia di excomulgacion. Na principio e Rei tabata masjá abatido, ma riba palabra i consehonan di su amigo impio, obispo Willem di Utrecht, ê tabata sconde su miedo i é tabata moestré indiferente. Riba dia di Resurreccion obispo Willem di Utrecht a tene un discurso terrible contra Papa; un discurso jen di calumnia i inhuria. Apenas fiestanan di e dia a caba, e obispo calumniador tabata atacar di un enfermedad pisar. Sufriendo na curpa i na alma, é tabata papia jorando coe hendenan rondó di dje: "Ta sentencia hustoe di Dios a cai riba mi, mi a favorece toer mal intencionnan di Rei; pa gana su gracia, mi a carga Papa coe inhuria contra mi concensji, pasobra mi sabi coe Gregorio ta mi homber santoe i berdaderamente apostólico; p'esai mi ta perde e bidaaki i bida eterna." I dirigiendo é na un di sirbidornan di Rei, e obispo dici: "Bisa Rei, koe ami i é i toer esnan koe ta favorece su faltanan, ta perdir pa eternidad." Asina el a moeri den desesperacion. I mes cos koe n'é, diferente amigo di Enrique a moeri lihé tras di dje. Confesion terribel den boca di un di e malvadonan, koe tabata juda Enrique den su inhusticianan i den su persecucion contra Papa; confesion terribel di un homber, koe, pa goza di Rei su favor, tabata susja su dignidad di Sacerdote asina tantoe.

Ma tambe, berdaderamente, un senjal di Dios; un condenacion di Rei Enrique su poder; un condenacion, koe príncipe i pueblonan tabata sinti, ora nan tabata separa nan for di e Enrique excomulgar. Di e manera-ai gobierno a cai for di su manoe.

Koe su crimennan Enrique mes a provoca no solamente su excomulgacion eclesiástica, ma el a perde tambe su derecho di gobierno; pasobra segun lei bieuwnan, perdementoe di poder imperial tabata consecuencia necesario di un excomulgacion, si e sentencia-ai no ta lamantar promé koe pasa un anja. Den capítulo 29 di lei, koe n'e tempoe-aja tabata na rigor den Alemania ta para scirbir: "Ningun otro hende sino Papa por excomulga emperador (esaki ta pa-

ra igual koe kita toer derecho di ciudadano for di dje.) Solamente pa tres motivo Papa por haci esai. Promé, si emperador duda di berdadera fé; di dos, si é ta infiel na su esposa i di tres, si é distrui misanan ó otro institucion di piedad."

¿ Gregorio no tabatin razón anto di excomulga Enrique, esta : di declaré morto tanto den asunto político como den asunto eclesiástico ?

E Rei mes tabata sabi, koe Papa tabatin toer derecho di excomulgué. P'esai mes Enrique su encargadonan tabata asina purá pa koe e sentencia tabata kitar promé koe pasa un anja. P'esai Entrique mes a humilié asina tanto, di bai Canossa bai priminti di mehora su comportacion.

Nan ta conta como un crueldad di mas grandi, koe Papa no a lamanta e excomulgacion riba pidimento di Enrique. ¿ Ma Papa mester a concede asina pronto, pasobra Enrique tabata priminti di troca su bida ?—¿ Tantoe keha coe tabata lamantar for di den henter Alemania i koe tabata acusa Enrique, koe ni na tempoe di paz ni na tempoe di guer ra é no tabata respeta ley i derechonan, koe el a trece henter Reino den confusion, den miseria i den peligro,—tantoe keha no tabata nifica nada ?—¿ Enrique su promesa hipócritanan mester a sofoca unbe boz di tantoe viuda i huerfana, koe tabata acusé di crueldadnan di mas infame ?—¿ Su promesanan mester a cera boca di tantoe, koe tabata keha, koe bao di asina un Rei ni derecho ni ley no tabata respetar, moralidad no tabata defender, Iglesia no tabatin dignidad, Estado no tabatin ningun prestigio ?—No, Papa Gregorio tabata conoce mucho bon e desgracianan, koe Enrique a jama riba Estado i riba Iglesia, pa el a larga di stroba nan.

Por fin Gregorio a larga Enrique su promesanan troca su intento ; ma continuacion di historia a proba, koe el a trata e Rei coe mucho benevolencia.

Si hende puntra nos, cual di dos: Gregorio o Enrique a mancha honor di nacion Aleman na Canossa, nos ta responde ; ta Enrique, pa su comportacion deshonroso i humiliante, coe cual el a busca di gana e autoridad, koe el a perde pa su mes culpa. Al contrario, Gregorio tabata defende e honor-ai contra dje ; é tabata sostene derecho di pueblonan i p'esai é merece aprecio i gratitud di toer hende sensato.

Nos ta kere, koe lo ke nos a scirbi te aki, ta basta pa haci hende mira koe e acusacion di esnan, koe ta jama nan liberal, contra ambicion di Papanan no tin fundamento, manera ta sosode semper coe toer calumnia i instigacion, koe e liberalnan-ai ta emplea, sin ningun remordimiento, contra Reino di Cristoe ó Iglesia Católica.

Berdaderamente, ta jama atencion, i ta un prueba, koe spiritu di mundoe ta dirigi toer su furia solamente contra nos santa religion, e circunstancia di koe liberalnan no ta papia nunca, ni nan no ta sinti aversion pa sentencianan di excomulgacion, pa kitamentoe di principenan for di trono, pa absolucion di huramentoe di súbditonan, koe ta presenta nan den Iglesia Protestantnan. Lo ke ta permitir na un Rei pontífice koe no ta Catolica ; e mes eos, si ta un crimen imperdonable ora ta Papa hacié.

Kende koe kier mira, com ley protestantnan ta kita príncipe legítimonan for di nan trono i absolve nan súbditonan di nan huramentoe di fidelidad, i esai no pa un crimen, ma pa fé Católica di e príncipenan, — hende koe kier mira esai, tira nan bista na promé lugar riba Suecia. Aja Rei Sigismundo a perde su corona, pasobra el a bira Catolica. ¿ I e grandi i célebre Reina Cristina di e mes nacion-ai, lo no a corre mes suerte, si é no a evita esai, nengando su corona promé koe el a pasa públicamente na Iglesia Católica ? — Sin ningun duda. Ma e Reina noble a prefera di sufri persecucion, di ta sacar for di su tera, promé koe é huzga riba concensji di su súbditonan, manera Elisabeth, Reina di Inglaterra.

A lo menos, e Reina-aki — berdaderamente, no pa gaba su virtudnan — tabatin su huez eclesiásticonan, koe tabata toema resolucion den asunto di creencia religioso, i koe tabatin poder absoluto, no solamente pa saca hende for di tera, ma pa castiga coe multa, presidio i toer sorto di pena, esnan koe no somete nan na e Reina su fanatismo, na fé protestante.

Pa conducto di su hueznan Elisabeth a kita un tercera parte di henter clerc for di nan puesto. El a prohibi pa hende reuni i reza Santa Escritura. Su homberunan di Estado i conocedornan di ley tabata pretende, koe Reina Elisabeth tabata para riba toer ley, koe é por a fiha toer libertad i derecho, koe é por a pone un banda toer acto di parlamento i koe su privilegionan como Reina, no tabatin límite.

Asina un poder nunca ainda un Pontífice Romano tabatin, ni lo é tin nunca. Poder di Papa tin su limitenan fihar i inviolable. Esakinan no ta solamente dogmanan di fé Católica, ma tambe e partinan di disciplina eclesiástica, koe Cristoe mes a ordena, ó koe pa nan naturaleza ta unir coe dogmanan. Si un crejente separé for di Papa su autoridad, Papa su poder riba djé ta caba. Ningun forza material ta worde emplear pa stroba libertad di voluntad di es koe a cai. Ademas, ainda tin un garantia mas, koe Papa no ta pasa límite di su poder, es ta : Papa tin, mes cos koe cualke otro Cristian católica, un contínuo consehero den su confesor, koe, si é hajé digno di esai, ta doené absolucion di su picarnan ó imponé penitencia den nomber di Hesu Cristoe.

¿ Ma ki límite ta existi pa supremacia eclesiástica-temporal den Inglaterra ? — Intolerancia contra Iglesia Católica. — ¿ Bo kier un prueba ? — Até : leynan koe te awor ainda ta den toer nan rigor na Inglaterra ta prohibi Rei di drenta relacion coe Santa Silja. Si é bira Catolica, ó si sikiera é casa coe un mohé Catolica — corda ki un crueldad — é ta castigar inmediatamente coe pérdida di corona. Segun Estatuto di 1689, n'e caso-ai, nacion no debé ningun fidelidad.

¿ Bo ta mira ? — Aja cos ta sosode sin ningun cargo di concensji, i motivonan pa descorona un rei i absolve su pueblo di fidelidad n'é, no ta, manera a sosode coe Enrique IV, pa e crimen grandinan, koe el a comete ; ma único motivo ta, si un príncipe, sigiendo su conviccion, bira Catolica.

Esai ta crimen di mas grandi koe por tin na bista di e intolerantenan, koe tin nan boca jen di intolerancia di Catolicanan.

HET GOUDEN JUBILE
VAN
Z. H. PAUS LEO XIII.

Het Comité ter viering van het gouden Priester-jubilé van Z. H. Paus Leo XIII brengt de Katholieken van het Vicariaat-Caraçao, die deel wenschen te nemen in de bij die gelegenheid te houden Vaticaansche Tentoonstelling, in herinnering, dat de voor die Tentoonstelling bestemde voorwerpen *uiterlijk* op den 30sten dezer maand aan genoemd Comité dienen ingezonden te worden.

Tevens worden de belanghebbenden opmerkzaam gemaakt om bij de in te zenden voorwerpen een biljet te voegen, den naam dragende van den persoon of de corporatie, waarvan ze afkomstig zijn.

Namens het Comité,
JAMES CORSEN.

Curaçao 3 Juni 1887.

HUBILEO SACERDOTAL
DI
S. S. LEON XIII.

Comision pa celebracion di S. S. Papa Leon XIII su 50 aña di Ordenacion sacerdotal ta recorda Catolicanan di Vicariato-Curaçao, koe kier tuma parti den Exhibicion Vaticana koe lo sosode na e ocasion-ai, koe efectonan destinar pa Exhibicion meste ta entregar n'e Comision nombrar, di mas tardar, dia 30 di e luna-aki.

Na mes tempoe, atencion di interesadonan ta worde llamar pa koe cada efecto sea mandar companjar di un kartji, riba cual tin nombre di e persona o di corporacion, koe ta mandé.

Na nomber di Comision,
JAMES CORSEN.

Curaçao Juni 3 di 1887.

ADVERTENTIE

Het bestuur van de ST. JOZEF-GEZELLEN VEREENIGING maakt het publiek bij deze bekend, dat het volgens Art. 10 van het Herzien Reglement dier Vereeniging, goedgekeurd bij Gouvernements beschikking van den 24 dezer maand N° 207, alhier een kleer- en schoenmakerij heeft opgericht in de Willemstad, Heerenstraat, Huis N° 60 [naast de *Casa Azul*], onder den naam van LA UNION, en dat de Heeren L. M. RHODE en CORNELIS DOVAL volkomen gemachtigd zijn tot het besturen en beheeren daarvan. Tevens maakt het Bestuur bekend dat in LA UNION steeds een groote voorraad van alle soorten van nieuwe voorwerpen zal voorhanden zijn, die tot kleeren-en schoenmakerij vereischt worden.

Curaçao den 28 Maart 1887.

Namens het Bestuur
President
D. CORSEN.
Secretaris
AURELIO ALVAREZ.

ANUNCIO

Directiva di UNION DI COMPANJEROE DI SAN HOSE ta pone na conocementoe di público, koe, di acuerdo coe Art. 10 di Reglamento Revisar di e Union-ai, aprobar pa disposicion di Gobiernoe di dia 24 di e luna-aki N° 207, el a estableco aki un Sastreria i un Zapateria den Punda, Heerenstraat, Cas No 60, (banda di *Casa Azul*) bao di nomber di LA UNION, i koe Senjores L. M. RHODE i CORNELIS DOVAL tin toer poder pa dirigi i maneha e winkelnan-ai. Na mes tempoe Directiva ta participa, koe na LA UNION tin existente semper un surtido grandi di toer sorto di artículo nobo propio pa Sastrería i Zapatería.

Curaçao 28 Maart 1887.

President
D. CORSEN.
Secretario
AURELIO ALVAREZ.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.